

ה"ת 19/59082 - מוחמד גית, נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל, עוטף ירושלים

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 19-09-59082 גית נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 355296/2019

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

מבחן מוחמד גית, ע"י ב"כ עו"ד מ. גראיסי

נגד

משיבה מדינת ישראל - משטרת ישראל עוטף ירושלים

החלטה

- לפני בקשה להשבת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) תשכ"ט 1969 (להלן: "הפסד פ"). על פי האמור בבקשתו, ביום 13.08.19 נתפס רכבו של המבוקש ע"י קצין משטרה. מדובר ברכב מסוג פורד לר. 78-382-44 (להלן: "הרכב").
- המבקש טعن בבקשתו כי לא התקoon לבצע עבירה של הסעת שב"חים לישראל ומכל מקום לא היה לו יסוד נפשי לבצע את העבירה שיוחסה לו בחקירותו. כמו כן, נטען בבקשתו כי אין סמכות לתפיסת רכבו של המבוקש נוכח העובדה שלטענת ב"כ המבוקש האחרון נתפס בשטחי הארץ ולא לאחר שנכנס לישראל. נטען עוד בבקשתו, כי למבוקש אין כל עבר פלילי בעבירות של הסעת שב"ח.
- המבקשת עמדה בתגובהה הארוכה והmphורטת על הנסיבות בהן המבוקש נתפס כשהוא מסיע ברכבו מספר שב"חים ובמספר הזדמנויות שונות. כמו כן, המבקשת עמדה בתגובהה על תכליות וועלות התפיסה הצריכות לעניין, לטעמה.
- עינתי בתיק החקירה (עיקרי הראיות סומנו 8-1). התשתיות הראייתית שמונהcht לפני מבססת חד סביר לכך שהמבקש ביצע לכואורה עבירות של הסעת שב"ח וזאת בשתי הזדמנויות. ממשמים סומנו 8-6 עולה כי ביום 19.05.19 נתפס המבוקש כשהוא מסיע שלושה מתושבי "האזור", כאשר לאחד מהם לא היה אישור כניסה לישראל כדין. מסמך סומן 6, עולה כי המבוקש זומן לחקירה בעניין זה. בנוסף, ממשמים סומנו 5-1, עולה כי המבוקש נתפס ביום 13.08.19 כאשר הוא מסיע שלושה שהואם בלתי חוקיים באותו הרכב, נשוא הבקשה.
- המבקש נחקר ביום 13.08.19 וטען כי הסיע את אותם שב"חים, ללא תמורתה, אך לא התקoon

עמוד 1

להכניסם לישראל, אלא טען כי בשתי ההזדמנויות הסיע את השב"חים משטחי "האזור" אל שטחי "האזור" ולא לכיוון ישראל. לטעنته, הגעתו למחסום היהת עקב טעות בדרכן.

6. חרף טענות המבוקש בחקירותו במשטרתו ובבקשתו, המסמכים שפורטו לעיל מבססים חישך סביר ברף ובעוצמה הנדרשים לשלב זה. עם כל הכוונה לגרסת המבוקש, בשלב זה, איני סבור שיש בה ממש. מכל מקום, דין של טענותיו בדבר העדר יסוד נפשי להתרבר בהליך עיקר, ככל שיווגש נגדו כתוב אישום.
7. אשר לעילת התפיסה, נוכח טיב העבירה ומהותה, וביחד לנוכח הוראותו המפורשת של סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952, הרי שקיימת עילת תפיסה ברורה.
8. יחד עם זאת, לאחר ששלמתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, הגיעתי לכלל מסקנה כי יש לבחוון בעניינו של המבוקש חולפת שחרור. כך במיוחד בשים לב לעבודה שה מבוקש צער לא עבר פלילי בעבירות דומות ובשים לב להלכה שננקעה בע"פ 6009/2009 **עלא בידון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבנו) ולפיה: "אכן, כמצין כבר לעיל, **דרישת המדינה מחייבת כי בשלב החילוט הזמן נקבעו** אמצעים שפיגועתם פחותה לשם הבטחת החילוט. על כן יש להעדיף כאמור צו למתן ערביות או צווי מניעה, על פני תפיסה בעין של רכוש הדרוש לפועלות עסקית". בהקשר זה ראו גם ע"פ 80/1980 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבנו] שם נקבע, בין היתר, "כל הנitin, יש לנ��וט באמצעות כלופים לתפיסת רכוש, שפיגועתם בנסיבות של הנאשם פחותה".
9. בנסיבות אלה, אני מורה על שחרור הרכב לחופה וזאת בהתקיים התנאים המctrבים הבאים:
  - א. הפקדה במזומנים בסך 5,000 ש"ח.
  - ב. רישום עיקול על הרכב שפרטיו צוינו לעיל לטובת המבוקשת.
  - ג. אישור דיספוזיה מכל סוג ברכב הנ"ל.
10. המזכירות תשלח את החלטה לצדים.
11. ניתן לקבל את תיק החקירה באמצעות המזכירות או באולם בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תש"פ, 25 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.